

© Montse Torrado

CUBELLES ÉS CASA MEVA I EL MEU LLOC AL MÓN

És dimecres 5 de juliol. De camí a una cita a l'Ajuntament, passa per la regidoria de Cultura per preguntar, com a membre de la Comissió de Festes, quan comunicaran qui serà el pregoner o pregonera d'enguany. Queda poc més d'un mes i encara no se sap. Però no troba a qui buscava i surt sense resposta. Enfila el camí cap a la Plaça de la Vila, allà ha quedat amb una companya de l'Ajuntament que necessita saber què ha de fer per casar-se. Tot forma part de l'ensarronada. De cop, la criden al despatx d'alcaldia. L'esperen l'alcaldesa Rosa Fonoll i la nova regidora de Cultura, Renata Bedós, en qualitat de testimoni. No sap què li diran. En aquell moment ni se li passa pel cap què pot ser. Es posa nerviosa. S'espanta. Llavors, treuen la carta, li comencen a llegir i ja no ho pot frenar. L'emoció es desborda i aquell instant, juntament amb el nomenament com a Jutgessa de Pau de Cubelles, es converteix en un dels moments més importants de la seva vida.

MONTSE ANTÓ I SALOM, nascuda el 27 de juliol de 1960 a Cubelles. A Cubelles, tot i que com li agrada explicar, va néixer circumstancialment a la Clínica Magrinyà de Vilanova per manca d'hospital a la nostra vila. Administrativa comptable de professió, la seva vida gira al voltant de qualsevol cosa que pugui fer amb els seus amics i la seva família. Apassionada de fer, veure i viure el teatre, li agrada anar a caminar i involucrar-se en els diferents actes i entitats culturals del poble. És la Jutgessa de Pau des del 2013.

Els pares de la Montse amb els seus germans, van arribar a Cubelles l'any 58, dos anys abans de que ella naixés. I aquí, ha passat la seva infantesa, la seva adolescència, la seva joventut i la seva vida adulta. "Aquí ho he fet tot", explica Antó.

Membre de la junta fundacional de la primera Penya Barcelonista de Cubelles, inaugurada per Nicolau Casaus el 1992, amb una festa al Llicorella. Membre del Grup de Teatre del Casal de Cultura. Enguany, després de 30 anys participant, ha estat l'última vegada que ha pronunciat el "Atureu-vos insensats" espasa en mà, com Arcàngel Miquel a l'obra "Els Pastorets" perquè "a la vida s'han de passar pantalles i ara és l'hora de les noves generacions" segons explica. Membre de la Comissió d'Igualtat del Centre Violeta, el Centre d'Informació i Assessorament per a Dones de Cubelles. També va formar part de la Comissió del Carnaval quan no es gestionava directament des de Cultura. Ha estat voluntària durant molts anys de la Trobada de Gegants. I actualment, encara forma part de la Comissió de Festes i és voluntària a Càrites. En els darrers anys, a mode de passatemp, forma part del grup de persones que estan intentant recuperar la Coral del Centre d'Esplai l'Espetec.

Però si hi ha una cosa que l'ha marcada en els darrers 10 anys, va ser el nomenament com a Jutgessa de Pau el 2013. "Em vaig emocionar igual que ara, però diferent, perquè la responsabilitat és diferent. Quan em van posar la toga els meus pares ja no hi eren. Però haguessin estat molt orgullosos. M'agrada molt fer castaments, en gaudeixo molt. És un acte bonic que fa feliç a la gent. També faig conciliacions. M'agrada molt poder ajudar. El Jutjat de Pau és

la justícia de proximitat, la més propera i està oberta a tothom".

La Festa Major sempre ha estat la festa que més li ha agradat de Cubelles, des de ben petita quan "es celebrava a l'Hort del Rector, que anàvem amb vestits llargs. En aquella època s'havien de llogar els balls perquè a Cubelles només hi havia gegants". Li agradava la festa d'abans i la festa d'ara i guarda molts bons records. En els últims temps, gràcies a l'Agrupació "que porta molts anys amb molta empenta, tenim una festa de casa".

"La meva vinculació amb la festa és totalment emocional i gaudeixo de tots els actes. La Festa Major és retrobar-se amb la gent que no veus, és passar-ho bé, parlar, gaudir dels amics, de la gent, de la família. Per mi, la Festa Major ho és tot".

Tenim aquesta conversa sis dies després de que li comunicassin que havia estat escollida per la Comissió de Festes per obrir oficialment la Festa Major del 2023, i encara viatja per un garbuix d'emocions. "Ho sabré fer? Què explicaré? Seré capaç?", són algunes de les preguntes que se li han passat pel cap.

"La primera tarda va ser de païment, d'explicar-ho als amics i a la família. No tinc xarxes socials i abans d'arribar a casa ja tenia mil misatges. I no puc evitar emocionar-me quan ho recordo". Tot i el poc marge de temps, ho ha preparat amb totes les ganes i il·lusió del món i, tenint clar que "tot el que es diu amb el cor, es transmet". I això farà, impulsada per totes les mostres de suport, agraïment, felicitacions, abraçades i somriures que ha rebut des que es va fer públic el seu nomenament. "Ha estat impressionant, tothom m'ha transmès molt d'amor", explica amb la veu trencada i els ulls brillants d'emoció.

El que té clar és que acompanyada dels seus familiars i amics, i amb els seus pares molt presents, el seu discurs transitarà per una premissa molt clara: "Cubelles és casa meua i el meu lloc al món, així que el pregó vull que sigui com el conte de la meua vida".

ANNA MORCILLO GELABERT

